

[Aksel Larsen.]

kretariatet frejdigt regner med mindst 7 og højst 11 milliarder kr. Hermed være ikke sagt, at jeg mener, at formandskabets chokrapport kan opfattes som visdommens tre søjler; også den overdriver fordele ved EF-medlemskab og vanskelighederne, hvis Danmark holder sig udenfor.

Jeg håber, at den nuværende regering vil fremskaffe mere korrekte oplysninger, end vi har modtaget fra den tidligere regering.

Om landbrugsjorden og de rekreative arealer har vi bestandig fået at vide, at farene er overdrevne, og at jorden i øvrigt kan værnes ved dansk lovgivning. Om denne mulighed har Danmarks radios korrespondent i Bonn, hr. Frode Kristoffersen, indhentet oplysninger i landbrugsministeriet i Bonn. Han har modtaget den erklæring, at den fuldstændige liberalisering af adgangen til at erhverve landbrugsjord er forudsat af fællesmarkedet, og at fem af de seks medlemslande hævder, at liberaliseringen ikke kan behæftes med beskyttelsesklausuler. Økonomi- og finansministeriet i Bonn har hertil føjet, at erhvervelse af enhver art af jord skal liberaliseres, også når det drejer sig om, at et selskab i et fællesmarkedsland vil købe rekreative arealer i et andet land, f. eks. Danmark, og bygge huse dér med videresalg for øje. Hvorfor har vi ikke fået den slags oplysninger fra regeringen? Hvorfor skal vi have den slags oplysninger fra en korrespondent i Bonn?

Fra regeringshold i Danmark har man frejdigt hævdet, at det nordiske fælles arbejdsmarked ikke kommer i fare, selv om Danmark eventuelt alene af de nordiske lande går ind i EF. Den svenske markedsminister Sven Olof Feldt hævder med bestemtthed det absolut modsatte synspunkt. Ja, jeg kunne blive ved, men jeg skal foreløbig nøjes med dette.

Vi må nemlig formenes at være i en ny situation, hvad angår forhandlingerne med fællesmarkedet. Den afgæede regering havde kapituleret betingelsesløst i Bruxelles med sin erklæring om, at den godkendte såvel Rom-traktaten som alle fællesmarkedets hidtidige beslutninger og også planerne — de til dels ukendte planer — for den kommende udvikling. Nu har vi en socialdemokratisk regering. Den må vel formenes at stå på det grundlag, der den 3. maj blev vedta-

get på et møde af den socialdemokratiske hovedbestyrelse og folketingsgruppe, og som stort set er enslydende med den markedspolitiske udtalelse fra socialdemokratiets årsmøde den 29. august i år. De væsentlige betingelser, på hvilke socialdemokratiet efter disse dokumenter mener at kunne anbefale dansk indtræden i fællesmarkedet, er følgende:

For det første: England skal blive medlem.

For det andet: de øvrige skandinaviske lande skal opnå tilfredsstillende løsninger på deres forhold til fællesmarkedet, tilfredsstillende for dem selv og for Danmark.

For det tredje: danske rekreative arealer må ikke kunne erhverves af udlændinge til erhvervsmæssig udnyttelse.

For det fjerde: EF må ikke have med sikkerhedspolitik at gøre.

For det femte: vores selvbestemmelsesret over socialpolitik og over skattepolitik skal bevares.

Om disse og andre socialdemokratiske betingelser siges det minsandten i årsmødets udtalelse:

„Det er tilkendegivet af den danske regering, at disse forudsætninger er godtaget af EF.“

Jeg står her med markedssekretariatets notat af 16. juli i år, overgivet markedsudvalget af den daværende markedsminister. I notatet redegøres der for det foreløbige resultat af forhandlingen om Danmarks medlemskab. Der har ikke været nogen efter den 16. juli. Jeg finder ikke i dette notat sådanne tilkendegivelser som påstået i det socialdemokratiske årsmødes udtalelse. Tillad mig f. eks. om økonomi- og skattepolitik dels at citere, dels referere, hvad daværende minister Nyboe Andersen beretter i notatet. Der står bl. a.:

„Spørgsmålet om den økonomiske og monetære union var ikke genstand for egentlige forhandlinger, men vi har fra dansk side fremsat en række kommentarer til Fælleskabets vedtagelse om udbygning af det økonomiske og monetære samarbejde. Først og fremmest har man fra dansk side anført, at man ikke kan acceptere, at den harmonisering på beskatningsområdet, som er et led i planerne om den økonomiske og monetære union, skal kunne føre til en forringelse af Danmarks muligheder for at føre en skatte-